EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.6.2020
COM(2020) 263 final

ZPRÁVA KOMISE

Výroční zpráva o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři v Evropské unii za rok 2018

Obsah

1. ÚVOD 2
2. PRÁVNÍ ZÁKLAD 3
3. METODIKA A INFORMACE OBDRŽENÉ OD ČLENSKÝCH STÁTŮ 3
4. ODVĚTVÍ ROPY A ZEMNÍHO PLYNU V MOŘI V EVROPSKÉ UNII 4
4.1 Zařízení a těžba 4
4.2 Inspekce na moři, šetření, donucovací opatření a regulační rámec 9
5. ÚDAJE O NEHODÁCH A ÚROVEŇ BEZPEČNOSTI ČINNOSTÍ V ODVĚTVÍ ROPY A ZEMNÍHO PLYNU V MOŘI 10
6. ZÁVĚRY 13

1. ÚVOD

V návaznosti na předchozí zprávy za roky 2016 a 2017 se tato zpráva Evropské komise týká bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři v Evropské unii (EU) v roce 2018.

Právním základem této zprávy je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU1 ze dne 12. června 2013 o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři a o změně směrnice 2004/35/ES („směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři“). Cílem tohoto právního předpisu je dosáhnout vysoké úrovně bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři ve prospěch pracovníků, životního prostředí, těžebních plošin a zařízení na moři, jakož i hospodářských činností, např. rybolovu a cestovního ruchu. Ustanovení směrnice prováděná členskými státy pomohou i) předcházet závažným haváriím; ii) snížit počet nehod a iii) zajistit účinnou reakci v případě havárií a nehod za účelem zmírnění jejich následků.

Stejně jako v případě předchozích zpráv je účelem této výroční zprávy i) poskytnout údaje o počtu a druhu zařízení v EU a ii) informovat o nehodách a posoudit úroveň bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři. S každou další zprávou bude analýza trendů směrodatnější. Série výročních zpráv bude navíc sloužit jako záznam o úrovni bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři v jednotlivých členských státech.

Tato zpráva vychází z výročních zpráv a údajů oznámených členskými státy v souladu s požadavky směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři. Komise obdržela údaje od Bulharska, Chorvatska, Kypru, Dánska, Německa, Francie, Řecka, Irska, Itálie, Nizozemska, Polska, Rumunska, Španělska a Spojeného království, které v roce 2018 ještě bylo členským státem EU. Většina zařízení se nachází v Severním moři a v Atlantském oceánu (380 zařízení), dalších 166 zařízení je umístěno ve Středozemním moři, osm v Černém moři a dvě v Baltském moři.

Příslušné orgány členských států provedly v roce 2018 v rámci svých jurisdikcí inspekce 318 zařízení na moři. Tři členské státy (Spojené království, Dánsko a Nizozemsko) provedly ve vykazovaném období šetření v souvislosti s určitými incidenty. Spojené království provedlo 41 šetření v souvislosti s obavami týkajícími se bezpečnosti a životního prostředí a pět šetření závažných havárií. Dánsko provedlo tři šetření v souvislosti s obavami týkajícími se bezpečnosti a životního prostředí (avšak ani jedno šetření závažné havárie) a Nizozemsko jedno šetření závažné havárie (avšak ani jedno šetření v souvislosti s obavami týkajícími se bezpečnosti a životního prostředí).

Z číselných údajů poskytnutých členskými státy, zejména pokud jde o počet a závažnost hlášených havárií ve vztahu k počtu zařízení, vyplývá, že úroveň bezpečnosti činností v evropském odvětví ropy a zemního plynu v moři v porovnání s předchozími dvěma roky značně poklesla, což vyžaduje následná opatření ze strany příslušných orgánů členských států.

[1] Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 66.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD

V souladu s článkem 25 směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři je Komise povinna zveřejňovat výroční zprávu o bezpečnosti a dopadu činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři na životní prostředí založenou na informacích, které jí členské státy předají ve zprávách. Členské státy musí Komisi každoročně do 1. června předložit výroční zprávu obsahující informace uvedené v bodě 3 přílohy IX směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři.

Výroční zprávy, které mají být předkládány členskými státy podle článku 25, obsahují alespoň tyto informace:

a) počet, stáří a umístění zařízení;
b) počet a druh provedených inspekcí a šetření, jakož i veškerých donucovacích opatření či rozsudků;
c) údaje o nehodách v souladu s jednotným systémem podávání zpráv stanoveným v článku 23;
d) veškeré významné změny v regulačním rámci pro činnosti v odvětví ropy a zemního plynu v moři;
e) výkonnost činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři.

Lhůta, v níž musí členské státy požadované informace zveřejňovat, je 1. června roku následujícího po vykazovaném období (např. lhůta pro rok 2018 končí dne 1. června 2019).

Členské státy musí zprávy podávat za použití jednotného formátu stanoveného prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1112/2014 ze dne 13. října 2014[2]. Toto prováděcí nařízení stanoví jednotný formát sdílení informací o ukazatelích významného rizika provozovateli a vlastníky zařízení v odvětví ropy a zemního plynu v moři. Stanoví rovněž jednotný formát zveřejnění informací o ukazatelích významného rizika členskými státy. Pokyny Komise[3] ze dne 25. listopadu 2015 obsahují další konkrétní informace o prováděcím nařízení s vysvětlením, jak formát podávání zpráv používat.

3. METODIKA A INFORMACE OBDRŽENÉ OD ČLENSKÝCH STÁTŮ

Podle bodu 3 přílohy IX směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři jsou členské státy povinny předkládat jasně vymezené informace o nehodách ve svých odvětvích ropy a zemního plynu v moři ve formátu stanoveném prováděcím nařízením č. 1112/2014. Předkládané údaje musí obsahovat informace o zařízeních v odvětví ropy a zemního plynu v moři v EU, jako je počet, druh, umístění a stáří zařízení. Ve zprávách členských států musí být rovněž uvedeny

[2] Úř. věst. L 302, 22.10.2014, s. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

informace o počtu i) provedených inspekcí na moři, šetření a donucovacích opatření; ii) nehod podle kategorií a iii) zranění.

Komise kromě údajů o jednotlivých členských státech posoudila také úroveň bezpečnosti v regionech, v nichž se provádějí činnosti v odvětví ropy a zemního plynu v moři. Pro tento účel Komise považuje i) Německo, Dánsko, Francii, Spojené království, Irsko a Nizozemsko za region Severního moře a Atlantského oceánu; ii) Španělsko, Řecko, Chorvatsko, Kypr, Itálii a Maltu za region Středozemního moře; iii) Bulharsko a Rumunsko za region Černého moře a iv) Lotyšsko a Polsko za region Baltského moře.

Pro svou výroční zprávu za rok 2018 použila Komise informace, které poskytly Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Řecko, Francie, Nizozemsko, Dánsko, Německo, Irsko, Itálie, Polsko, Rumunsko, Španělsko a Spojené království. Ostatní členské státy nebyly v odvětví ropy a zemního plynu v moři činné nebo nepředložily informace významné pro tuto zprávu.

S výjimkou Spojeného království poskytly všechny členské státy provádějící činnosti v odvětví ropy a zemního plynu v moři úplné údaje o všech svých zařízeních. Spojené království oproti tomu omezilo části své zprávy na zařízení, jež byla předmětem regulačního přezkumu jejich dokumentace posouzení rizik (viz též čl. 42 odst. 2 směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři). To znamená, že informace poskytnuté Spojeným královstvím o šetřeních, donucovacích opatřeních, nehodách a úrovni bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři se týkají řady zařízení, jež se v první polovině roku 2018 neustále rozšiřovala. Odhadovaný počet zařízení v lednu 2018 činil 139 zařízení a do 19. července 2018 vzrostl na 191 zařízení. K tomuto datu skončilo přechodné období pro všechna zařízení.

4. ODVĚTVÍ ROPY A ZEMNÍHO PLYNU V MOŘI V EVROPSKÉ UNII

4.1 Zařízení a těžba

Převážná většina zařízení na moři[4] ve vodách EU se nachází v Severním moři (viz tabulka 1), konkrétně ve výlučných ekonomických zónách Spojeného království (přibližně 34 % zařízení na moři ve vodách EU) a Nizozemska (přibližně 28 % zařízení na moři ve vodách EU). Ve Středozemním moři je nejaktivnějším členským státem Itálie (25 % všech zařízení ve vodách EU) následovaná Chorvatskem. V regionu Černého moře má zavedené odvětví ropy a zemního plynu v moři Rumunsko, zatímco Bulharsko pokračuje v průzkumných činnostech týkajících se uhlovodíků v moři, avšak s jedním zařízením je jeho těžba velmi omezená. Podle zpráv obdržených od členských států z regionu Baltského moře má v této oblasti zařízení na moři pouze Polsko. Celkově bylo v roce 2018 ve vodách EU hlášeno 556 těžebních i jiných zařízení, což v porovnání s rokem 2017 představuje nárůst o dvě zařízení, i když bylo několik zařízení vyřazeno z provozu[5].

[4] Mobilní vrtné jednotky na moři (MODU) nejsou součástí analýzy v kapitole 4.1.
[5] Podrobnosti viz kapitola 4.1.

Tabulka 1: Pevně ukotvená zařízení k 1. lednu 2018: „Druh zařízení“ podle regionu a členského státu

Region/země		Druh zařízení(*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Celkem
Baltské moře		1	0	0	1	2
	Polsko	1	0	0	1	2
Černé moře		7	0	0	1	8
	Bulharsko	0	0	0	1	1
	Rumunsko	7	0	0	0	7
Středozemní moře		16	0	3	147	166
	Chorvatsko	2	0	0	18	20
	Řecko	1	0	0	1	2
	Itálie	12	0	3	126	141
	Španělsko	1	0	0	2	3
Severní moře a Atlantský oceán		143	0	23	214	380
	Dánsko	10	0	0	20	30
	Německo	2	0	0	0	2
	Irsko	1	0	0	1	2
	Nizozemsko	48	0	0	107	155
	Spojené království	82	0	23	86	191
Celkem		167	0	26	363	556

(*) FMI – pevně ukotvené zařízení s osádkou; FNP – pevně ukotvené jiné než těžební zařízení; FPI – plovoucí těžební zařízení; NUI – zařízení, které je (běžně) bez obsluhy

Podle oznámených údajů bylo v roce 2018 ve vodách EU vyřazeno z provozu 13 zařízení: 12 ve Spojeném království a jedno v Itálii. Ve stejném roce bylo oznámeno uvedení do provozu jednoho nového pevně ukotveného zařízení v Nizozemsku. Změny v metodách ohlašování některých členských států rovněž přispěly ke změně v počtu hlášených zařízení ve srovnání s předchozím rokem[6].

Více než polovina zařízení na moři ve vodách EU byla uvedena do provozu v letech 1980 až 2000. Od roku 2010 výstavba nových těžebních zařízení v regionu Severního moře, Atlantského oceánu a Středozemního moře výrazně klesá (tabulka 2).

Tabulka 2: Počet zařízení nacházejících se ve vodách EU podle desetiletí uvedení do provozu a podle regionu

Rok výstavby	**Region**				
	Baltské moře	**Černé moře**	**Středozemní moře**	**Severní moře a Atlantský oceán**	**EU celkem**
1950–1959	0	0	0	4	**4**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	41	**55**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	119	**165**
2000–2009	1	3	40	70	**114**
2010–2019	0	0	10	43	**53**
2020–2029	0	0	0	0	**0**
EU celkem	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] I přes vyřazení 13 zařízení z provozu a zahájení provozu pouze jednoho nového zařízení vzrostl celkový počet zařízení o dvě. Pokud by všechny údaje byly přesně nahlášeny, počet zařízení se měl snížit o 12.

Největší podíl (přibližně 94 %) domácí ropy a zemního plynu v EU se těží v Severním moři a v regionu Atlantského oceánu (tabulka 3). Zdaleka největší podíl na těžbě má Spojené království, po něm následují Nizozemsko a Dánsko. Itálie a Chorvatsko jsou aktivní v těžbě ve Středozemním moři, zatímco v Černém moři je významnějším producentem ropy a zemního plynu v současnosti pouze Rumunsko.

Tabulka 3. Těžba ropy a zemního plynu v moři v EU v kilotunách ropného ekvivalentu (ktoe)

REGION	**Země**	**ktoe**	**Podíl na celkové těžbě v EU v %**
Baltské moře		**210,98**	**0,19 %**
	Polsko	210,98	0,19 %
Černé moře		**1 138,87**	**1,01 %**
	Bulharsko	4,71	0,00 %
	Rumunsko	1 134,16	1,01 %
Středozemní moře		**4 139,61**	**3,69 %**
	Chorvatsko	528,20	0,47 %
	Řecko	211,01	0,19 %
	Itálie	3 311,00	2,95 %
	Španělsko	89,40	0,08 %
Severní moře a Atlantský oceán		**106 727,60**	**95,11 %**
	Dánsko	9 589,00	8,55 %
	Německo	915,00	0,82 %
	Irsko	311,17	0,28 %
	Nizozemsko	11 681,00	10,41 %
	Spojené království	84 231,43	75,06 %
Celkem		**112 217,06**	**100,00 %**

Ve srovnání s předchozím rokem byla celková těžba ropy a zemního plynu v moři stabilní, přičemž klesla o méně než jedno procento.

4.2 Inspekce na moři, šetření, donucovací opatření a regulační rámec

Příslušné orgány členských států pravidelně kontrolovaly zařízení na moři ve svých jurisdikcích. Tabulka 4 uvádí počet inspekcí na moři ve vykazovaném roce. Počet inspekcí se obvykle zvyšuje s počtem zařízení v členských státech.

Stejně jako v roce 2017 se počet inspekcí opět snížil, a to z 630 v roce 2017 na 593 v roce 2018. Zejména Itálie snížila počet inspekcí z 289 na 236 a Nizozemsko z 60 na 32, zatímco Spojené království jejich počet zvýšilo z 232 na 273. Poprvé také provedlo inspekce Rumunsko. Na rozdíl od klesajícího počtu inspekcí se zvýšil počet člověkodnů na kontrolované zařízení (2 817 člověkodnů v roce 2018 ve srovnání s 2 083 člověkodny v roce 2017).

*Tabulka 4: Počet inspekcí na moři podle regionu a členského státu v roce 2018**

REGION	**Země**	**Inspekce**	**Počet člověkodnů na zařízení (bez doby strávené na cestě)**	**Počet kontrolovaných zařízení**
Baltské moře		**3**	**6**	**2**
	Polsko	3	6	2
Černé moře		**4**	**24**	**2**
	Rumunsko	4	24	2
Středozemní moře		**251**	**262**	**95**
	Chorvatsko	10	10	4
	Kypr	2	6	2
	Řecko	1	10	1
	Itálie	236	234	86
	Španělsko	2	2	2
Severní moře a Atlantský oceán		**335**	**2 525,5**	**219**
	Dánsko	19	66	19
	Francie	2	4	1
	Německo	6	6	2
	Irsko	3	30	3

	Nizozemsko	32	23	28
	Spojené království	273	2 396,5	166
CELKEM		**593**	**2 817,5**	**318**

(*)Tabulka uvádí informace od členských států, v jejichž jurisdikci se v roce 2018 nacházelo alespoň jedno zařízení na moři.

Článek 18 směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři uděluje příslušným orgánům členských států práva a pravomoci týkající se činností a zařízení v jejich jurisdikci. Mezi tato práva a pravomoci patří právo zakázat určité činnosti a právo vyžadovat přijetí opatření k zajištění souladu s obecnými zásadami řízení rizik a k zajištění bezpečného provozu.

Tři členské státy proto provedly během vykazovaného období šetření: Spojené království, Dánsko a Nizozemsko. Spojené království provedlo 41 šetření v souvislosti s obavami týkajícími se bezpečnosti a životního prostředí[7] a pět šetření závažných havárií. Dánsko provedlo tři šetření v souvislosti s obavami týkajícími se bezpečnosti a životního prostředí a Nizozemsko jedno šetření závažné havárie. Zejména kvůli zvýšení počtu šetření ve Spojeném království byl jejich celkový počet v roce 2018 podstatně vyšší (50) než v letech 2017 (20) a 2016 (23).

I přes zvýšení počtu šetření byl celkový počet donucovacích opatření v roce 2018 nižší než v roce 2017. Zatímco členské státy v roce 2017 přijaly 47 donucovacích opatření (Spojené království 45), v roce 2018 tato opatření oznámilo pouze Spojené království, přičemž jejich počet byl o 34 nižší než v roce 2017.

5. ÚDAJE O NEHODÁCH A ÚROVEŇ BEZPEČNOSTI ČINNOSTÍ V ODVĚTVÍ ROPY A ZEMNÍHO PLYNU V MOŘI

Členské státy oznámily za rok 2018 v souladu s přílohou IX směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři celkový počet 124 nehod:

– Ve Spojeném království došlo k 95 událostem podléhajícím hlášení, včetně pěti závažných havárií.
– V Nizozemsku došlo ke 14 událostem podléhajícím hlášení[8], včetně jedné závažné havárie. Příčiny závažné havárie nebyly oznámeny, neboť případ byl v době hlášení stále předmětem vyšetřování.

[7] Obavy týkající se bezpečnosti a životního prostředí ohlašují zaměstnanci, pokud na pracovišti zpozorují problémy, které by podle jejich názoru mohly porušovat právní předpisy v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví a mohly by způsobit škodu.
[8] Jedna událost podléhající hlášení může způsobit několik incidentů, např. nezamýšlené uvolňování plynu může vést k evakuaci personálu.

- V Dánsku došlo k devíti událostem podléhajícím hlášení, avšak k žádné závažné havárii.
- Jak ve Francii, tak v Irsku byla zaznamenána jedna událost podléhající hlášení, avšak žádná závažná havárie.

Počet závažných havárií zahrnuje nehody s významným rizikem ztrát na životech nebo těžkých zranění osob, i když k tomu v daných případech nedošlo.

Většina případů selhání (80 %), k nimž při událostech podléhajících hlášení došlo, spadala do kategorie nezamýšlených úniků; 13,7 % se týkalo ztráty kontroly nad vrtem (erupce / aktivace diverteru), 1,6 % se týkalo selhání rozhodujících prvků bezpečnosti a ochrany životního prostředí a 1,6 % se týkalo ztráty konstrukční integrity (selhání zařízení pro udržování polohy). Při dvou incidentech bylo nutné přikročit k evakuaci pracovníků.

Tabulka 5: Incidenty podle kategorií (příloha IX směrnice o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři; úroveň EU)

Kategorie podle přílohy IX		**Počet událostí**	**Podíl (z celkového počtu v rámci kategorie)**	**Podíl (z celkového počtu událostí)**
a)	**Neúmyslné úniky – celkem**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Úniky hořící ropy / zemního plynu – požáry	1	1,06 %	0,8 %
	Úniky hořící ropy / zemního plynu – výbuchy	0	0,0 %	0,0 %
	Úniky nehořícího zemního plynu	56	56,5 %	45,2 %
	Úniky nehořící ropy	31	31,3 %	25,0 %
	Úniky nebezpečných látek	11	11,1 %	8,9 %
b)	**Ztráta kontroly nad vrtem – celkem**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Erupce	0	0,0 %	0,0 %
	Erupce / aktivace diverteru	8	47,1 %	6,4 %
	Selhání ochran vrtu	9	52,9 %	7,3 %
c)	**Selhání rozhodujících prvků bezpečnosti a ochrany životního prostředí**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
d)	**Ztráta konstrukční integrity – celkem**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**

	Ztráta konstrukční integrity	0	0,0 %	0,0 %
	Ztráta stability/plovatelnosti	0	0,0 %	0,0 %
	Selhání zařízení pro udržování polohy	2	100,0 %	1,6 %
e)	**Srážky plavidel**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
f)	**Havárie vrtulníků**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
g)	**Smrtelné nehody(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
h)	**Vážná zranění pěti nebo více osob při jedné havárii**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
i)	**Evakuace pracovníků**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
j)	**Ekologické havárie(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Celkem[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Pouze v případě, že se týkají závažné havárie*

(**) *Podle zpráv členských států se v případě závažných havárií nejednalo o ekologické havárie*

V EU se celkový počet incidentů zvýšil ze 42 v roce 2016 na 59 v roce 2017 a dále na 124 v roce 2018, a to zejména z důvodu zvýšeného počtu „neúmyslných úniků“. Počet případů spadajících do kategorie „ztráta kontroly nad vrtem“ vzrostl na 17, poté co se v roce 2017 v porovnání s rokem 2016 snížil z 11 na 8. V roce 2018 došlo ke dvěma případům spadajícím do kategorie „selhání rozhodujících prvků bezpečnosti a ochrany životního prostředí“, zatímco v roce 2016 se vyskytly tři tyto případy a v roce 2017 jeden. V roce 2018 byly nahlášeny dva případy ztráty konstrukční integrity, zatímco v roce 2017 nebyly nahlášeny žádné takové případy a v roce 2016 byly nahlášeny dva. Kromě toho se v roce 2018 uskutečnily dvě evakuace, zatímco v roce 2017 nebyla hlášena žádná evakuace pracovníků a v roce 2016 byla hlášena jedna evakuace.

Za rok 2018 nebyly hlášeny žádné srážky plavidel, zatímco v roce 2017 byly hlášeny tři a v roce 2016 nebyly hlášeny žádné srážky plavidel; v roce 2018 došlo k devíti případům selhání ochran vrtu, zatímco v roce 2017 byly zaznamenány pouze dva takovéto případy a v roce 2016 nebyly hlášeny žádné. V roce 2018 bylo celkem šest incidentů klasifikováno jako závažné havárie[10], neboť mohly s

[9] Jednotlivé incidenty se mohou vyskytovat několikrát: evakuace pracovníků spojená se ztrátou kontroly nad vrtem by se například započítávala do celkového počtu jako dva body.

[10] Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 73: ustanovení čl. 2 odst. 1: „závažnou havárií“ se v souvislosti se zařízením nebo související propojenou infrastrukturou rozumí:

a) nehoda zahrnující výbuch, požár, ztrátu kontroly nad vrtem nebo únik ropy, zemního plynu nebo nebezpečné látky, při níž došlo nebo velmi pravděpodobně mohlo dojít ke ztrátám na životech nebo těžkému zranění osob;

b) nehoda, která má za následek závažné poškození zařízení nebo propojené infrastruktury, při níž došlo nebo velmi pravděpodobně mohlo dojít k usmrcení nebo těžkému zranění osob;

velkou pravděpodobností způsobit ztráty na životech nebo těžká zranění osob. V roce 2017 došlo ke čtyřem závažným haváriím a v roce 2016 byly zaznamenány dvě závažné havárie.

S ohledem na zvýšený počet incidentů Komise úzce spolupracuje s dotčenými příslušnými orgány s cílem určit příčiny tohoto vývoje a projednat možné následné kroky, které umožní co nejdříve dosáhnout vyšší úrovně bezpečnosti. Tato spolupráce je dvoustranná a probíhá v rámci skupiny orgánů dohledu nad těžbou ropy a zemního plynu v pobřežních vodách Evropské unie (EUOAG).

6. ZÁVĚRY

S počtem 556 zařízení v EU (Spojené království je v číselných údajích za rok 2018 zohledněno) zůstává množství zařízení poměrně stabilní. V předcházejícím roce jejich počet poklesl z 586 v roce 2016 na 554 v roce 2017. Úroveň těžby ropy a zemního plynu se celkově mírně snížila z 113 051 kilotun ropného ekvivalentu na 112 217 kilotun ropného ekvivalentu v roce 2018.

Komise posuzuje bezpečnost činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři v EU na základě údajů poskytnutých členskými státy v souladu s ustanoveními prováděcího nařízení o podávání zpráv. Přesnost posouzení Komise tedy závisí na informacích předkládaných členskými státy.

Počet provedených inspekcí a šetření se v porovnání s předcházejícím rokem mírně snížil (o 6 %). Ve srovnání s rokem 2017 provedly členské státy nižší počet donucovacích opatření.

Počet nehod se prudce zvýšil z 59 v roce 2017 na 124 v roce 2018. Postupným začleňováním všech zařízení na moři ve Spojeném království do systému podávání zpráv lze patrně vysvětlit pouze menší část nárůstu počtu nehod[11]. Počet nehod ve Spojeném království se zvýšil z 30 na 99 a v Nizozemsku z 13 na 52. V Dánsku se počet nehod naopak snížil ze 14 na 9. V období let 2017 až 2018 došlo k nárůstu počtu závažných havárií ze 4 na 6.

Stejně jako v roce 2016 a 2017 nebyly ani v roce 2018 zaznamenány žádné případy ztrát na životech, došlo však k deseti případům zranění a 17 případům vážných zranění. Podle zpráv příslušných orgánů se ve Spojeném království a v Nizozemsku výrazně zvýšil počet havárií, což vyžaduje jak hloubkovou analýzu příčin, tak následná opatření ze strany příslušných orgánů. Komise bude s členskými státy spolupracovat a bude usilovat o spolupráci se Spojeným královstvím s cílem obnovit úroveň bezpečnosti posledních let.

---

c) jakákoli jiná nehoda, která má za následek usmrcení nebo těžké zranění pěti nebo více osob nacházejících se na zařízení na moři, kde se nachází zdroj nebezpečí, nebo zapojených do činnosti v odvětví ropy a zemního plynu v moři v souvislosti se zařízením nebo propojenou infrastrukturou, nebo
d) jakákoli závažná ekologická nehoda vyplývající z nehod uvedených v písmenech a), b) a c).
Pro účely určení, zda je nehoda závažnou havárií podle písmen a), b) nebo d), se zařízení, které je běžně bez obsluhy, považuje za obsluhované zařízení.

[11] Začleňováním lze odůvodnit odhadovaný nárůst o deset incidentů, pokud zůstane zachována úroveň bezpečnosti na jedno zařízení.